

Uzasadnienie

W dniu 19 listopada 2018 roku do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (zwanym dalej odpowiednio RD i OIRP) wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego [imię]. We wniosku [imię] zarzucił temu radcy prawnemu naruszenie zasad etyki, określonej Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, poprzez „- poufność (pkt 2.2),
- interes klienta (pkt 2.7),
- konflikt interesów (pkt 3.2).”

Zastępca RD w dniu 3 grudnia 2018 roku, sygn. akt RD 212/18, wydała postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie objętej złożonym wnioskiem, a po przeprowadzeniu postępowania w dniu 18 lutego 2019 roku wydała postanowienie o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego. Postanowienie to w dniu 18 marca 2019 roku zostało, wraz z jego uzasadnieniem, doręczone [imię] i zawierało pouczenie o możliwości odwołania się do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (zwanym dalej zwanym OSD).

Skarżący [imię] w przewidzianym terminie wniósł środek odwoławczy, który został zarządzeniem Przewodniczącego OSD z dnia 10 kwietnia 2019 roku środek ten został przyjęty do rozpoznania. Zarzucił on, RD niedokładnie zbadał wszelkie okoliczności przez niego wskazane oraz, że dokonał nieprawidłowej „subsumpcji” stanu faktycznego z przedstawionymi dowodami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy;

[imię] udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu [imię] przy czym sam nie potrafił sprecyzować jaki zakres był tego pełnomocnictwa. Natomiast słuchana w tej sprawie radca prawny [imię] precyzyjnie określiła, że udzielił on wówczas trzech pełnomocnictw, w tym jednego [imię], który nie jest radcą prawnym.

Strony nie zawarły pisemnej umowy co do zakresu udzielonych pełnomocnictw oraz nie sprecyzowały pisemnie przedmiotu pomocy prawnej, która miała być udzielona

W dniach 17 i 18 maja 2018 roku strony niezależnie wypowiedziały udzielone i otrzymane pełnomocnictwo. Przy czym radca prawny [imię] zarzuciła [imię], że przestał wywiązywać się z uzgodnionej płatności, a przeciwnie został postawiony zarzut utraty zaufania. [imię] uznał, że radca prawny [imię] nie oddała mu, pomimo wezwania, powierzonych jej dokumentów i że zaczęła obsługiwać jego brata [imię] z którym mają spór oraz konflikt majątkowy. Nie potrafił wymienić teksatywnie, których dokumentów radca prawny [imię] mu nie wydała i w jakiej sprawie występuje ona jako pełnomocnik jego brata.

RD działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2018 roku, poz. 2115 z zm.) wydała postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego bowiem nie ustaliła ażeby radca prawny [imię] popełniła jakikolwiek czyn nie etyczny, o którym mowa w KERP lub że istnieją dane dostatecznie uzasadniające podejrzenie popełnienia takiego czynu.

Z postanowieniem tym nie zgodził się [imię] i zarzucił jak wyżej czyli, że niedokładnie zbadał wszelkie okoliczności przez niego wskazane oraz, że dokonał nieprawidłowej „subsumpcji” stanu faktycznego z przedstawionymi dowodami.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie : dnia 1 kwietnia 2019 roku od przedmiotowego postanowienia RD z dnia 18 lutego 2019 roku, sygn. akt RD 212/18, o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie radcy prawnego nie zasługuje na jego uwzględnienie.

Podniesione zarzuty są gołosłowne. nie tylko, że nie potrafił udowodnić w jakim zakresie miała mu świadczyć pomoc prawną radca prawny nie potrafił wykazać, że posługiwał się tytułem „radca prawny”, nie wymienił jakich dokumenty nie zostały mu przekazane po wypowiedzeniu udzielonego pełnomocnictwa, nawet nie wskazał jakie dokumenty przekazał Kancelarii. Również niczym nie poparte jest twierdzenie że to wie co stało się ze sprzętem protetycznym przechowanym w domu jego matki oraz że przyjęła pełnomocnictwo od jego brata i że działa obecnie na rzecz jego brata, a przeciwko wykorzystują do tego nabytą od niego) wiedzę o jego strategii ekonomicznej oraz sytuacji majątkowej.

Z uwagi na powyższe Sąd postanowił utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 426 § 1, w związku z art. 325e § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 437) i w związku z treścią art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115) powyższe postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek odwoławczy,